

udeblivelse/afvisning. Advokaten får imidlertid straks sagen genoptaget, så i relation til selve sagen og klienten får udeblivelsen i bedste fald ingen konsekvens. I værste fald betyder udeblivelsesvirkningen, at sagen blot kommer til at leve længere tid i systemet (derved at den bliver anlagt på ny eller genoptaget), hvilket er stik imod hensigten. Konklusionen er således, at udeblivelse i realiteten blot er en »bøde« til advokaten.

Det er i orden at give advokaten en bøde for at oversidde en frist, men retterne burde også selv prøve, at det kan have konsekvenser at oversidde en frist. Jeg har oplevet overskridelse af 6 ugers fristen, uden at det har de ringeste konsekvenser for dommeren – og hvorfor skal retterne have dobbelt så lang tid som advokaterne? Er det, fordi de (kun) arbejder halvt så hurtigt?

Da udeblivelse under skriftvekslingen i de sager, der behandles af advokat alene har pønalt betydning, burde man for ikke at sinke sagerne i stedet for udeblivelse/afvisning have hjemmel til at pålægge advokaten en bøde med et fast beløb pr. dag, forsinkelsen varer. Varetager en part derimod selv sin sags førelse, benyttes de almindelige regler om udeblivelse/afvisning.

Den samlede konklusion er således, at brugen af § 355 skal indskrænkes i stedet for at udvides, man bør ændre retsplejelovens regler om udeblivelse og i stedet give advokater og dommere en dagbøde for forsinkelse, og endelig bør domstolens salærtakster for retssagsbehandling ændres betydeligt i opadgående retning.